

na, & iudicium ante annos exquisitissimum
ita me ceperunt, ut fugientium optimarum
artium, quæ temporum horum calamitas est,
non mediocre ornamentum esse te semper
existimaverim. Accedunt sacrarum litera-
rum studia, quibus tu, quotiescunque occa-
sio datur, ita indulges, ut præferre te haud
paucis illorum quoque audeam, qui has solas
profitentur. Opus autem esse mihi etiam hoc
exemplo tuo contra illos autumo, qui, si quan-
do in vitam nostram, fori negotiis expositam
potissimum, & nihil minus quàm austeram,
oculos conjiciunt, de iis quæ majoris momen-
ti sunt aut rarò nos admodum, aut vix bona
fide cogitare opinantur; quos tamen ipsos
nonnunquam ex eorum esse numero

Qui Curios simulant, & Bacchanalia vivunt,
locus iste non permittit ut recenseam. Por-
ro, quoniam eo seculo nati sumus, quo gra-
tis nec offertur quicquam, nec accipitur, te,
à quo extra constantem amicitiam nihil po-
scimus